

13 11 2018

Чандин маротиб аст, ки перомуни даст ба террору ифротгарой задани ТТЭ ХНИ, тавассути ВАО-и кишвар матолиби гуногун ба нашр мерасад. Харчанд рохбарияти ТТЭ ХНИ аз худ мусичаи бегунох метарошанд ва айбу гунохи содиркардашонро ба зимма намегиранд, аммо собик аъзои ин хизби террористӣ (аз чумлаи Домулло Айёмиддини ихтиёран тарки хизб кардаву Эшони Киёмиддини боздоштшуда ва дигарон) икроманд, ки бо мададу хамдастӣ бо хадамоти махсуси Эрон хар гуна чурму чиноётро дар Тоҷикистон махз нахзатиho рӯйи кор овардаанд.

Хар вакте чунин матолиб ба нашр мерасад, “обсофкунакҳои нахзатӣ” зуд болои об гашта, бидуни далел айбу гунохи хамсафони худ мешуянд... Аммо магар метавон шуоъҳои сузони офтобро бо доман пӯшонд? Асло не!

Боварам кунед, хар чи дар хаки нахзатиho мегӯянд, ба Худо касам мехурам, ки ин хама катрае аз бахр аст. ТТЭ ХНИ саропо гутавари чурму гунох аст ва ростӣ ки намедонам дар он дунё ин разилон чӣ посухе назди Худованд медуа мебошанд.

Ман низ замоне узви ХНИ будам ва хар гуна корҳои техникиро дар дастгоҳи марказии ХНИ амалӣ месохтам. Дар чаласахову чамъомадҳои хизб низ иштироқи фаъол доштам. Дастмузди хуб мегирифтам – 3 хазор сомонӣ, аммо вақти дар ведемошт имзо мондан, хакулмузд 560 сомонӣ нишон дода шуда буд, ки рӯ ба рӯи он имзои муборакам мегузоштам. Хазинадори нахзат Хочӣ Холмахмад, хар вақти пулгири таъкидам мекарданд: “Мабодо агар макомот аз маош пурсанд, хамин раками дар ведемошт нишондодашударо бигӯй”.

Воқеан хам шигифтангез он нуқта буд, ки танҳо дар як қароргоҳи марказии хизб беш аз 100 нафар машгул бо корҳои хизбӣ буданд ва хар кадоме аз 3 то 7 хазорӣ маош мегирифтанд. Хизб дар ихтиёр қорхонаву истехсолоте надошт, пас ин миқдор маблаг аз кучо дастраси онҳо мегашт? Ба замми ин, хар мох собикадорони нахзат ва собик размандагони маъюбу мачрух ба маблагҳои то 1,5 хазорӣ нафақа мегирифтанд. Рӯзҳои чумъа бошад, собик размандагони нахзатӣ, ки чое қор намекарданд, дар қароргоҳи хизб чамъ гашта, аз Кабирӣ дархости кӯмак мекарданд, ки барои хар яки онҳо низ худӣ хамон лахза маблаг пайдо мегашт. Ва аз кадом ҳисоб? Ба ин суолам собик узви ХНИТ Қорӣ Иброҳим хуб посух дода буд: “Бародарони эрониву ихвониho зинда бошанд, нахзат асло хор нахоҳад шуд!”

Кумитаи Имдоди Хумайнӣ, ки қароргоҳи марказиаш дар пойтахт буд, дар қароргоҳи нахзатиho намояндаи худро дошт ва тибқи тавсияи ТТЭ ХНИ ба мухтоҷон кӯмак мерасонд. Ёдам хаст, он замон масъули қорҳои хайриявиho Қорӣ Фазлиддин ном нафаре бар уҳда дошт, ки дар ҳонаи худ мухтоҷону дардмандонро қабул карда, ба қавли худ “бо усулҳои хос” “табобаташон” мекард. Баъдан фасодқорӣ он фасодзада ифшо гашт: мавсуф бар ивази номнависи мухтоҷон, бахусус духтарону занҳо чихати дарёфти

кӯмаки хармоха, бо эшон хамхоба мешудааст. Рохбарияти нахзат ба хотири пӯшиши гунохҳои узви худ, ӯро аз вазифа барканор ва барои идомаи фаъолият ба Эрон фиристода буд.

Мардум, бахусус афроди мухточ аз фасодкории ХНИ сари вақт оғаш шуда, худро аз онҳо канор гирифтанд. Баъдан, чандин амалкарди хушунатомези дигар аз қориву мавлавихоӣ нахзатино ниҳодҳои қудратӣ ошқору тавассути шабакаҳои кишвар пешқаши мардум гардонида буданд.

Таии рӯзҳои охири фаъолияти ТТЭ ХНИ дар Тоҷикистон, ҳазинаи хизб саршор аз асҳори хориҷӣ гардида буд ва ин ҳамаро муовини рохбари ХНИ Сайидумар Хусайнӣ зери назорати катъӣ дошт. Сухани як нафар аз шоирону нависандагон, шодравон бобои Камар ҳеч аз ёдам намеравад, ки бахс бо як Мавлавии нахзатӣ рӯйро ба ӯ гуфта буд: “Аз пулу молу нону ошатон бӯи хун меояд ва билохира яқояки шумо дар ин бахри хун гарк мегардед. Шумо хатто Худову Расулро ҳам фиреб медихед”.

Ҳазинаи гании нахзат қариб, ки пеши чашмони аксарро пӯшонида буд. Бахусус, рохбарони нахзат аз чаҳорҷӯбаи Ислом дур гашта, олукаи фасоди ахлоқӣ гашта буданд. Аз Кабирӣ сар қарда то зинаи пасти хизб духтаракони зебову шахлочашмеро, ки ба қавли худ дар қароргоҳи хизб сабаки исломӣ мегиританд, барои худ интиҳоб мекарданд. Шохнаъими Қарим, масъули пулу моли нахзат, ки шахси бовариноки Кабириву Хусайнӣ буд, маҳз тавассути ӯ бо рохҳои гуногун аз хориҷа пул вориди ҳазинаи нахзат мегашт. Аслан ҳазинаи воқеии нахзат дар Эрон буд ва хатто бучети яқсолаи хизб бо тамоми масорифу даромаду хароҷоташ он ҷо муайяну тарҳрезӣ мешуд. Чониби Эрон лоиҳаеро тарҳрезиву пешниҳоди рохбарияти ХНИ қарда буданд, ки баъдан бо маъниву мазмуни он аз наздик ошно гашта. Нахзат вазифадор шуда буд, то ба хотири қалби олимону афроди хунарманд, варзишгарону хунармандон пайваста бо онҳо қамъомаду маҳфилҳо доир намуда, ҳар семоха ба онҳо кӯмаки молӣ расонад. Эрон чунин тарзи қорро як шоҳаи асосии даромади бучети хизб маънидод қарда буд. Ин ҷо аз овардани ному насаби он афроди зиёӣ ва варзишқорону хунармандоне, ки муддате пойбанди Кабирӣ гашта буданд, худдорӣ мекунам, зеро изои муъмин ҳаром аст.

Ҳар гоҳе зиёиёву хунарманде қари нахзат мекуфт ва дарҳости кӯмак мекард, Кабирӣ руҳу илҳом мегирит ва аз тобеъонаш даъват менамуд, то сайдҳои бо дасту пой худ ба дом афтидаро қобанди худ гардонанд. Кабирии зираку макқор, рӯзҳои аввал хатто ба чандин олимону рӯзноманигорони тоҷик шиму қостум ҳадя қарда буд.

Бо тавсияву дастури хоҷагони хизби нахзат ва пушиши суратҳисобҳои хизб, созмони хайриявии “Мир Сайид Алии Ҳамадонӣ” таъсис ёфта буд, ки муассисону масъулини он муовини раиси ТТЭ ХНИ Сайидумар Хусайнӣ ва узви Раёсати ХНИ Муҳаммадсаид Ризоӣ буданд. Ризоӣ филиали созмони мазқурро дар ҳонаи худ воқеъ дар маҳаллаи “Южний”-и шаҳри Душанбе қой дода, фаъолият пеш мебард. Ҳамарӯза қирду атрофи ҳонаи Ризоӣ қур аз қорафтадагоне буд, ки ба доми тори анқабути Ризоиву Хусайнӣ афтада буданд. Пешоруи мухточон як шарт қузошта мешуд: Хоҳед, ки қамеша кӯмак дастрас намоед, пас узви ХНИ гардед. Теъдоде аз мардум шарти пешоругузошташударо зуд мепазиританд, аммо аксарият ба чунин пешниҳод қозӣ намегаштанд. Ризоӣ филиалҳои созмонро дар Рашту Шаҳритусу Қабодиёну Вахш низ созмон дода буд. Он ҷо низ бар ивази қабули узвият ба хизб ба мухточон ҳуроқаву пушоқаву асбобҳои рӯзгор тақдим мегашт. Маҳз аз қамин ҳисоб рохбарони нахзат шумораи аъзошонро зиёд мекарданд.

Сару садоҳое, ки қуё шумораи аъзои ТТЭ ХНИ то 40 қазор нафар расидааст, дуруги маҳз буд. Савганд меҳӯрам, ки аъзои онҳо аз ду қазор зиёд ҳам набуд ва инҳо ҳам

пирони кайхо фавтидаву чанд зани бевамонда буданд. Билохира, ба доми анкабут афтодагон аз макри нахзатиho сари вақт хабардор шуда, тарки хизб карданд. Кабирии маккор аз такдиру қисмати талхи минбаъдаи хизб огаҳ шуда, аз кишвар фирор кард. Фирори Кабирӣ аз нақшаи сиёҳи нахзатиho дарак меод. Билохира, чунин ҳам шуд: Қабл аз даст ба тазохурот задани Хочӣ Халим, дар сахни хавлии қароргоҳи марказии ХНИ, воқеъ дар шаҳри Душанбе, роҳбарияти ХНИТ Сайидумар Хусайнӣ, Махмадалӣ Хайит, Шохнаими Карим, ҳазинадори нахзат – Хочӣ Холмаҳмад ва чандин нафари дигар аз мавлаҳиho хушхоло болидарӯх буданд ва бо ҳам аз ояндаи Тоҷикистон пешгӯиho мекарданд. Ростӣ, ки ҳеч гоҳ онҳоро чунин саҳиву дарёдилу хушхол надида будам. Бо ҳар узви нахзат самимона мулоқот карда, баъдан як қабза пулро ба чайбашон ҳалонда, хушхолона меғуфтанд: “Бобои Хочӣ дар ҳаққи мо дуоғӯ бошед, иншоаллоҳ пирӯзӣ қариб аст! Чайбу сумкаи дар дастдоштаи Шохнаими Карим пур аз пул буд ва ӯ чавонзани фаррошоро, ки андармони рӯбу чини майдон буд, назди худ хонда, панҷ ҳазор сомониho ба дасташ дод ва оҳиста огаҳаш кард, ки “Инро гиреду дар ҳаққи мо дуо қунед ва чанд руз ба қор наоед, вақте пирӯз шудем, хатман шуморо меёбем...” Чашми Шохнаим ба ман афтоду маро низ назди худ хонд. Аснои дасти воҳӯрӣ дароз кардан, чанд панҷсадсумаero ба дастам дод ва гуфт: “Ҳамааш хуб мешавад, то чанд муддат дар хона бошед ва аҳбор гуш қунед”. Баъд аз як ҳафтаи ин мулоқот тариқи расонаho шунидам, ки Хочӣ Халим дар ҳамдстӣ бо нахзатиho даст ба ошӯб задааст. Хуб, хонандаи азиз, фикр мекунам ин ҷо дигар ба шарҳу тафсири масъала хочат нест, зеро амалқарди нахзатиho гувоҳи он аст, ки сад дар сад онҳо плану нақшаи сиёҳи ҳудро меҳостанд бо тарҳу маслиҳати хочағони эрониашон дар сартосари кишварамон амалӣ созанд. Хушбахтона, бодовардаho тӯъмаи боди барангехтаашон ғаштанд. Худоро шукр!

Рӯзноманиғори мустақил Муслиҳиддини Асрорӣ.
Бознашр аз “Фейсбук”